

مصلح ابن عبدالله (سعدی) که بود

قرن 7 هجری قمری در شیراز پسر بی‌دنيا آمد نام او را "مصلح" گذاشتند، پدرش "عبدالله" یکی از کارمندان دستگاه دیوانی اتابک سعد بن زنگی، فرمانروای فارس بود.

قرن 7 هجری قمری در شیراز پسر بی‌دنيا آمد نام او را "مصلح" گذاشتند، پدرش "عبدالله" یکی از کارمندان دستگاه دیوانی اتابک سعد بن زنگی، فرمانروای فارس بود. مصلح در کودکی پدر خود را از دست داد.

در همان دوران با علاقه زیاد به مکتب می‌رفت و با دقت مقدمات علوم را یاد می‌گرفت. هنگام نوجوانی به پژوهش و دین و دانش علاقه فراوانی نشان داد.

در پایان دوران سلطان محمد خوارزمشاه برای کسب دانش بیشتر شیراز را به مقصد بغداد ترک کرد. در بغداد به مدرسه نظامیه رفت. او از مجلس درس استادانی چون امام محمد غزالی، شهاب‌الدین عمر سهروردی و احتمالاً ابوالفرج بن جوزی بیشترین استفاده را کرد.

پس از پایان تحصیل در بغداد، به سفرهای گوناگونی پرداخت در این که او از چه سرزمین‌هایی دیدن کرده اختلاف نظر وجود دارد و به نظر می‌رسد که بعضی از این سفرها داستان‌پردازی باشد. مسلم است که شاعر به عراق، شام و حجاز سفر کرده است و شاید از هندوستان، ترکستان، آسیای صغیر، غزنین، آذربایجان، فلسطین، چین، یمن و آفریقای شمالی هم دیدار کرده باشد. ولی مدرک محکمی برای رد یا تایید آنها وجود ندارد.

در زمان بازگشت او به شیراز اتابک ابوبکر بن سعد زنگی حاکم فارس بود و او در خانقاه ابو عبدالله بن خفیف ساکن شد.

حاکم برای جلوگیری از هجوم مغولان به فارس به آنان خراج می‌داد. در دوران ابوبکر بن سعد بن زنگی شیراز پناهگاه دانشمندی شده بود که از دم تیغ تاتار جان سالم بدر برده بودند. و او به علت داشتن طبع شاعری مقامی ارجمند در دربار به دست آورده بود.

بله او کسی نیست جز ابومحمد مصلح بن عبدالله مشهور به سعدی شیرازی است.

سعدی در خانقاهی که اکنون آرامگاه اوست و در گذشته محل زندگی او بود، در کنار باغ دلگشا به خاک سپرده شد. اولین بار در قرن هفتم توسط خواجه شمس الدین محمد صاحب‌دیوانی وزیر معروف آباق‌خان، مقبره‌ای بر فراز قبر سعدی ساخته شد.

و در سال ۱۱۸۷ ه.ق. به دستور کریمخان زند، عمارتی ملوکانه از گچ و آجر بر فراز مزار شیخ بنا شد. بنای فعلی آرامگاه سعدی از طرف انجمن آثار ملی در سال ۱۳۳۱ ه-ش با تلفیقی از معماری قدیم و جدید ایرانی در میان عمارتی هشت ضلعی با سقفی بلند و کاشی کاری ساخته شد.

شعر «بنی‌آدم« سعدی بسیار مشهور است و در پیام فارسی که در مجموعه پیام‌های فضایی‌های ویجر برای فضاها در دست فرستاده شده است این شعر به عنوان پیام برگزیده شده است و همچنین اشعار سعدی در فرشی که از سوی دولت ایران در سال ۲۰۰۵ به سازمان ملل برای گفت‌وگو میان تمدن‌ها اهدا شد بافته شده است. این فرش برخلاف عادت سازمان ملل که هدایا را به نمایش نمی‌گذارد در محل مناسبی در سازمان ملل آویزان شد که کارشناسان می‌گویند این اقدام «به علت غیرممکن بودن مقاومت در برابر شعر سعدی« بوده است.